

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

ב 79 היומי

גיטין דף ע' למסקנא

דף ע' ע"א

א. אכל בשר שור בלפת, ולן בלבנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז, אחזתו אש של עצמות הנקרא 'אחילו'. וכן הממלא כריסו מכל דבר, אפילו מתמרים שהם משביעים, ומחממין, ומשלשלין, ומחזקין, ואינם מענגים, אחזתו 'אחילו'.

ב. אמר לו אליהו לרבי נתן, אכול שלישי, ושתה שלישי, והנח שלישי, לכשתכעוס תעמוד על מילואך.

ג. הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים, יהא רגיל בטיבול קיץ וחורף.

ד. סעודתך שהנאתך ממנה, משוך ירך הימנה, שלא תמלא את כריסך. ואל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקבך.

ה. השותה יין רע, אחזתו חלשות. ששים מיני יין הם, הטוב שבהם הוא האדום שיש לו ריח טוב, הגרוע שבהם יין לבן וחד, הנקרא 'טיליא חירא'.

ו. היושב בבקרים של ניסן כנגד האש, ומושח על גופו שמן, ויוצא ויושב נגד השמש, אחזתו חלשות.

ז. פרטי דינים בתשמיש המטה: (א) הקיז דם ושימש מטתו, יהיו לו בנים חלשים. הקיז שניהם ושימשו, יהיו להן בנים 'בעלי ראתן' (שיש להם שרץ במוח, וחלשים הרבה). וכל זה כשלא טעם כלום, אבל טעם כלום לא. (ב) בא מן הדרך ושימש מטתו, יהיו לו בנים חלשים. (ג) הבא מבית הכסא אל ישמש מטתו עד שישהה שיעור חצי מיל, מפני ששד בית הכסא מלוה עמו, ואם שימש יהיו לו בנים נכפים. (ד) המשמש מטתו מעומד או אחזתו 'עוית' (רתת

וחלחלה, רש"י חולין ס:), שימש מיושב, או שהיא מלמעלה והוא מלמטה, אוחזתו דלריא (שגעון, מנורת המאור).

ח. מי שאינו בקי בדרך ארץ (שאינו לו כח), ישחוק שלשה מדות קטנות של כרכום הגדל בקרקע מזובלת, ויבשלם ביינ, וישתה.

ט. שלשה דברים מכחישים כחו של אדם, פחד דרך ועון. שלשה דברים מתיזין גופו של אדם, אכל מעומד, ושתה מעומד, ושימש מטתו מעומד.

י. חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים, ואלו הן: אכל ועמד (מיד), שתה ועמד, הקיז דם ועמד, ישן ועמד, שימש מטתו ועמד.

יא. העושה ששה דברים אלו כסדרן, מיד מת: הבא בדרך ונתייגע, הקיז דם, ונכנס לבית המרחץ, שתה ונשתכר, וישן על גבי קרקע, ושימש מטתו. ואם עשאם שלא כסידרן, נחלש. ומעשה בכחוש שעשה שלשה מהם, ומת.

יב. שמונה רובן קשה ומיעוטן יפה: דרך, דרך ארץ, עושר, מלאכה, יין, שינה, רחיצה ושתיה של חמין, הקזת דם.

יג. שמונה ממעטים את הזרע: המלח, והרעב, והצרעת, בכיה, שינה על גבי קרקע, וגדגדניות (כוסבר), וכשות שלא בזמנה, פירוש בטבת, אבל בזמנה כגון בתמוז יפה, ובניסן ותשרי אינו יפה ולא קשה. הקזת דם למטה, כגון ברגליו ובשוקיו, ממעטת כפלים מכולם. וכשם שקשה למטה כפלים, כך יפה למעלה כפלים, כגון בכתפים בצוואר ובקילבוסת.

דף ע"א

א. אמר כתבו גט לאשתי, ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבו, לריש לקיש כותבין ונותנין גט לאלתר, כדין הישן, שיכול לגרש על ידי שלוחו. ואין דומה לשוטה, כי השוטה אי אפשר לרפאותו, וזה אפשר לרפאותו בבשר על גחלים ויין מזוג. ולרבי יוחנן אין כותבין אלא לכשישתפה, אבל בחליו דומה לשוטה שאין יכול לגרש על ידי שלוחו, ואינו דומה לישן, לפי שמחוסר מעשה.

ב. בעל ששחטו בו שנים או רוב שנים, או שהיה מגויד (מחותך לחתיכות) או צלוב על הצליבה, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי, יכתבו ויתנו. שעדיין דעתו צלולה באותה שעה. ואם ברח, מעדיין עליו שהוא מת ומשיאין את אשתו, כי אע"פ שעדיין חי הוא, סופו למות.

ג. השוחט באדם שנים או רוב שנים בשוגג אינו גולה. י"א שמא הרוח בבללתו, ולפי דבריהם אם שחטו בבית שאין בו רוח גולה. וי"א שמא הוא עצמו קירב את מיתתו על ידי פרכוס, ולפי דבריהם אם לא פרכס גולה.

ד. נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך כו' שואלין אותו כסדר זה: דבר אחד שאינו, שני דברים נכונים, שני דברים שאינם, ודבר אחד שישנו, אם השיב על הן הן ועל לאו לאו, כותבין גט לאשתו. אבל אם שאלוהו כסדר, ואפילו בסירוגין, חוששים שהורגל על ידי שגעון להרכין את הראש בדרך זה. ושואלים אותו בימות הגשמים על פירות המצויים בימות החמה, ובימות החמה על המצויים בימות הגשמים.

~~~~~

להערות, תיקונים, תגובות. שלחו דואר לכתובת

7600235@gmail.com

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

כדף היומי

גיטין דף נ"ז למסקנא

דף נ"ז ע"א

א. מוס בניב שפתים או בדוקין שבעין פוסל בישראל, אבל הגויים מקריבין אותו בבמה לגבוה, לפי שאינו מחוסר אבר.

ב. ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס – שלא רצה להרוג את בר קמצא על שהטיל מום בבהמה ששלח הקיסר להראותו שמרדו בו, כדי שלא יאמרו 'מטיל מום בקדשים ייהרג', – החריבה את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו.

ג. נירון קיסר ברח ונתגייר, לאחר ששלחוהו להחריב את ירושלים, ושמע מתינוק שהקב"ה ינקם ממי שיחריב את ביתו, ויצא ממנו רבי מאיר.

ד. חכמים שבחו לעשיר שהיה לו עצים כאשר ירושלים היתה במצור, יותר מהאחרים שהיה להם חטים ושעורים ויין ושמן. רב חסדא מסר למשמשו את כל מפתחותיו, חוץ מהמפתחות של האוצר שמונח בו העצים. אוצר אחד של חטים, צריך ששים אוצרות של עצים.

ה. רבי צדוק ישב ארבעים שנה בתענית על ירושלים שלא תיחרב.

דף נ"ז ע"ב

א. 'זהלבנון באדיר יפול', אין אדיר אלא מלך, ואין לבנון אלא בית המקדש, מכאן למדנו שירושלים תיחרב ביד מלך.

ב. 'משיב חכמים אחור ודעתם יסכל', כגון רבי יוחנן בן זכאי, שאמר לו אספסיוס שמוטל עליו להחריב את ירושלים מחמת הבריונים שבה, ולא השיב לו שצריך להוציא אותם ממנה